

Občianske noviny

HLAS

Trenčianske Stankovce

4/2022

hlas.stankovce@gmail.com

FS ROZVADŽAN v spolupráci s **Obcou Trenčianske Stankovce**
a spoločenskými organizáciami si vás dovoľuje pozvať na
Stankovský festival folklóru

Stankovské zvony 2022

ktorý sa uskutoční pod záštitou predsedu TSK
pri Spoločenskom dome v Trenčianskych Stankovciach
v sobotu **13. 8. 2022 o 16.30 hod.**

PROGRAM

15.30 hod. Spoločný sprievod všetkých folklórnych súborov a skupín obcou
a koncert Harmonikovej akadémie na hlavnom pódiu

16.30 hod. DFS

Lampášik I. Trenčianske Stankovce
Lampášik II. Trenčianske Stankovce
Harmoniková akadémia Soblahov
Podžiaranček Papradno

17.30 hod. FSk

Chotár Horná Súča
Večernica Trenčianska Turná
Melenčár Soblahov
Rozvadžan Trenčianske Stankovce
Podžiaran Papradno

**Na záver programu vystúpi hosť festivalu
FS ŠUMIAČAN ZO ŠUMIACA**

Sprievodné akcie :
Prezentácia spoločenských organizácií obce Trenčianske Stankovce

Predaj DVD s filmom

Oznam

Ako sme avizovali už v skorších číslach našich novín HLAS, autori filmu **Trenčianske Stankovce 1971-2021** pripravili v spolupráci s českou spoločnosťou AZCD v Brne audiovizuálny nosič - DVD so záznamom filmu. Takto chcú priblížiť film aj tým, ktorí ho doteraz nemohli vidieť.

Na DVD je celý film ako ho mohli vidieť diváci a k tomu sú pridané dva bonusy. Prvý bonus je so záznamom divadelného predstavenia Ako to bolo? (Možno takto!), ktoré sa uviedlo v deň premiéry filmu 1. apríla 2022. Druhý bonus je z rovnakého dátumu a je záznamom vystúpenia FS Rozvadžan s budovateľskými pesničkami.

Predajná cena DVD je 10,- euro za kus. Predaj bude prebiehať pri rôznych spoločenských podujatiach, napríklad počas festivalu Stankovské zvony či pri domácich futbalových zápasoch mužov.

Stály predaj bude v predajni potravín na Belovci u pána Miroslava Láhkeho a vybraných prevádzkach kaderníctiev po obci.

Redakčná rada

Rozžiarené oči detí na Oddychovom centre

Chválime

Dňa 8. júla 2022 sa konala v našej obci akcia pod názvom – „Hurá! Prázdniny“ a „Detská burza“. Bola to v poradí už druhá akcia, o ktorú sme sa spolu s pani Lydkou Ambrozayovou postarali v priestoroch reštaurácie LyJana.

Prvá akcia, ktorú sme spolu zorganizovali bola ku Dňu detí. Tá mala veľký úspech, o čom svedčili rozžiarené detské očky a ich úsmev na tvári. Preto sme sa rozhodli pre ďalšiu akciu a určite nie poslednú.

Počasie nám síce neprialo, ale zvládli sme to!

„Detská burza“ nie je len o oblečení. Je to aj o dobrom jedle, dobrej kávičke či pivečku, pohodičke, detskom programe, no hlavne o príjemne strávenom spoločnom čase s našimi detúrencami v pohodovej atmosfére.

Verím, že sme si všetci pochutnali na výborných langošoch, hot-dogoch či varenej kukurici. Detúrence sa mohli zabaviť na nafukovacom hrade, pri športových aktivitách a pri magickkej pene. Čo ma mrzí, a zároveň sa chcem aj ospravedlniť, že sa nedostavili hasiči a polícia, keďže boli plne vyťažení.

A toto je dôvod na ďalšie podobné akcie, aby sme naplnili očakávania našich najmenších.

Ďakujem, že ste prišli, že sa vám páčilo a cítili ste sa dobre.

Jana Sedláčková

Jakub Kadák bude hrať za FC Luzern

Aktualita

Slovenský futbalový reprezentant a náš rodák Jakub Kadák (ročník 2000) zmenil svoje pôsobisko vo futbalovej kariére a prestúpil do švajčiarskeho klubu FC Luzern. Hráč, ktorého pre veľký futbal pripravil klub AS Trenčín, no prvé kroky robil v našom OŠK Trenčianske Stankovce, sa teda presúva do malebného mesta Luzern na brehu Luzernského jazera v centrálnom Švajčiarsku.

FC Luzern pôsobí v najvyššej švajčiarskej Credit Suisse Super League, kde sa aktuálne už začal nový ročník ligy. Budeme mu držať palce a veríme, že sa začína nový milník, ktorý ho posunie v jeho futbalovej kariére.

Pár slov k mestu, kde bude pôsobiť. Mesto má cca 80 tisíc obyvateľov a je známe najstarším krytým dreveným mostom v Európe. Legenda tiež hovorí, že anjel so svetlom ukázal prvým osadníkom, kde v meste majú postaviť kaplnku. Jeho čaru podľahol i Goethe, kráľovná Viktória či Wagner.

Jakub, držíme palce. A reprezentuj aj našu obec v tomto malebnom svete čo najlepšie!

Dušan Pevný

Na Lubine s detským súborom Lampášik

Všimli sme si

Začiatkom júla sa deti z Detského folklórneho súboru Lampášik zúčastnili na sústreďení v Penzióne Roh na Lubine. Po príchode do krásneho horského prostredia nás čakalo ubytovanie v naozaj nadštandardných izbách s vlastným sociálnym zariadením, niektoré izby boli členené na obývaciu a spálňovú časť.

Strava bola veľmi dobrá, dokonca s obsluhou, kuchár vždy ochotne pozýval na prídavok. A veru, viaceré deti si pravidelne pridávali. Chutilo im, a tak to má byť. Večere bývali podľa želania detí.

Program sústreďenia bol nastavený tak, aby sa striedali nácviky s relaxáciou formou hier, turistiky, osobným voľnom. Navštívili sme pamätník SNP v blízkom okolí, spievali sme na amfiteátri, videli sme lazy s krásnymi domami,

hrali sme sa na skrývačku i s dospelými vedúcimi, hrali sa kartové hry...

Naučili sme sa nové piesne, tance. Čo nám chýbalo, bol stánok - obchod, v ktorom by si mohli nakúpiť drobnosti, maškrty...

Ale na spiatocnej ceste sa im to splnilo v Beckove, kde každý dostal zmrzlinu podľa vlastného výberu.

Som rada, že sa nám podarilo sústrediť 18 detí tak, aby sme s nimi strávili svoj voľný čas

v krásnom prostredí a zároveň ho využili na zmysluplné aktivity. I zábery z podujatia svedčia o tom, že deťom sa tam páčilo a boli veselé a spokojné.

Ďakujem všetkým, ktorí sa podieľali na organizácii a zabezpečení celého pobytu a hlavne na bezpečnosti detí. Zdravé sa vrátili domov, obohatené o nové skúsenosti a to bolo zámerom celého podujatia.

Terézia Kadáková

Škola na filmovom predstavení

Názory žiakov školy

Na Deň detí - 1. júna 2022 sa tvorcovia filmu Trenčianske Stankovce 1971-2021 dohodli s vedením školy, že film pre žiakov druhého stupňa premietnu v Spoločenskom dome. Žiaci so svojimi učiteľmi prišli a nás zaujímal ich názor na samotný film i fakty o našej obci v ňom zverejnené. Tu je zopár z nich:

Žiaci 6.B:

„Na MDD sme pozerali film o Trenčianskych Stankovciach. Páčilo sa nám, ako sa dedina zmenila. K lepšiemu. Zaujímavé bolo, ako kedysi vyzerali staré domy. Celé spracovanie filmu bolo dobré, aj názory ľudí boli zaujímavé. Zábery z prírody boli očarujúce. Aj je nám niektorým ľúto, že sa naše staré pamiatky zbúrali. Ale film bol veľmi pekný.“

Žiaci 5.A:

„Páčil sa nám film o našej obci. Ten pohľad z dronu na našu obec bol úžasný. Potešilo nás,

keď starší ľudia rozprávali o obci. Celý film bol poučný. Len mohol byť trochu kratší.“

Žiaci 9.A:

„Film bol pekne spracovaný. Dobré bolo, že o našich Stankovciach hovorili viacerí ľudia, ktorí tu kedysi žili a žijú.“

Žiaci 7.A:

„V Spoločenskom dome sme si na MDD pozreli film o Stankovciach. Veľa sme sa z filmu dozvedeli nové o obci. Zaujímavé bolo, že v Stankovciach bol kedysi aj Ľudovít Štúr. Ľúto nám je, prečo vlastne zbúrali Lipského kúriu?

Film bol o histórii obce, ako sa zlúčili viaceré obce do jednej. Keď vo filme čítali Hurbanov zápis, že bol na Inovci a povedal, že vidí celé Slovensko... to bolo veľmi milé.“

Žiaci 5.B:

„Film o obci bol pekne spracovaný. Bol veľmi zábavný aj poučný. Páčili sa nám zábery z minulosti. Film bol dobre zostrihaný. Mohol byť veru aj dlhší.“

Poznámka redakcie: Ďakujeme učiteľkám a učiteľom za zozbieranie názorov ich žiakov.

Alžbeta Jurigová

Stretnutie s naším rodákom

Zaujalo nás

Prvú júlovú nedeľu sa uskutočnilo v priestoroch Belovca stretnutie s naším rodákom pánom Dr. Svetozárom Štukovským, synom bývalého učiteľa, riaditeľa miestnych škôl v našich obciach, divadelného a hudobného činiteľa, pána Štefana Štukovského.

Dr. Štukovský v strede

Jednalo sa už o druhé stretnutie. Ešte pred stretnutím nám pán Štukovský odovzdal viacero dokumentov, ktoré sú spojené s pôsobením jeho otca v našich obciach, ale aj rukopisy významných ľudí, ktorí pôsobili v Malých Stankovciach. Veríme, že dokumenty okrem historickej hodnoty budú mať i ďalšie využitie.

Po takmer dvojhodinovej diskusii sme sa presunuli do areálu kostola v Malých Stankovciach, kde nás privítala pani farárka Petruľová. Pre pána Štukovského to bol známy priestor, keď tu prežil prvých desať rokov svojho života. Zo záujmom si pozrel kostol, ako i rekonštrukciu objektu terajšieho zborového domu (Starej školy), budovy, ktorá ako jedna z mála v obci nebola v predchádzajúcom režime zlikvidovaná.

Po vstupe do zborového domu sa v spomienkach vrátil do svojho ranného detstva. Podrobne popísal nielen pôvodné miestnosti, ale i umiestnenie nábytku v daných priestoroch. Pri jeho rozprávaní bolo zaujímavé si predstaviť virtuálne rozmiestnenie pôvodného bytu jeho otca Štefana Štukovského, ako i triedy s kabinetom.

Návštevu pána Štukovského v areáli fary sme využili i pri určení pravdepodobného priestoru, kde by sa mohla nachádzať krypta rodiny bývalého cirkevného inšpektora evanjelickej cirkvi z roku 1863 Ľudovíta Tomcsányiho, ktorý pôsobil v tejto funkcii 40 rokov. Budeme i naďalej sledovať, či sa podarí odokryť ďalšiu časť histórie v našej obci.

Na záver príjemného stretnutia sme sa s pánom doktorom Štukovským rozlúčili a zaželeli mu ešte príjemný pobyt na Slovensku a spätný let do Ameriky.

Jozef Kadák

Dr. Štukovský identifikuje kryptu

Kroje - naše dedičstvo

Info

V minulom čísle Hlasu sme vás prosili o pomoc s dokumentovaním našich stankovských krojov. Avšak v článku bola chybné uvedená emailová adresa. Kontaktovať ma môžete cez email: buckovazuzka@gmail.com, na telefónnom čísle 0904 956 583, alebo cez facebook.

Ďakujeme každému, kto sa zapojil. Do daru sme napríklad dostali približne 100 ročné rukávce po pani Kataríne Haškovej, za čo rodine Haškovej veľmi pekne ďakujeme.

Pokiaľ máte doma uchované ešte nejaké časti krojov po vašich predkoch, budeme veľmi radi, ak nám umožníte odfotografovať ich a tým pomôžete zachovať toto krásne kultúrne dedičstvo.

Zo srdca vám ďakujeme za spoluprácu.

Zuzana Bučková

Belovecké guláše

Aktivity

V sobotu 2. júla 2022 sa pri budove miestneho pohostinstva Belovec uskutočnila súťaž vo varení gulášu pod názvom „Belovecké guláše“. Súťaže sa zúčastnilo celkovo sedem tímov, ktorým pri varení hudbou zlepšovala náladu dvojica Koubík a syn.

Hodnotenie na prvých priečkach bolo veľmi tesné, ale napokon zvíťazil tím „Kaššovci“, druhý sa umiestnil tím „Záhradníci“ a tretie miesto si odniesol tím „Pavlovičovi“.

Po celý deň deti mohli šantíť na skákacom hrade a večer nás svojou hudbou zabavila skupina „Na kolená“.

Aj touto cestou ďakujeme všetkým organizátorom i účastníkom, divákov nevynímajúc, za príjemné podujatie i náladu, ktorá na ňom panovala. Víťazom gratulujeme a tešíme sa na budúci ročník.

Pavol Kurtiš

BODOVSKÝ PEDÁL

Rodinná cykloakcia so sprievodným programom

Súťaže

Maľovanie na tvár

Skákací hrad

27. 8. 2022

Trenčianske Stankovce -

Bodovka

(areál Tankových dní)

Registrácia od 9:00

Registrujte sa na <https://www.robimetopredeti.sk>

Štartovné pri registrácii vopred 3 €, na mieste 4 €. V cene cykloflaša a občerstvenie

Projekt je realizovaný s finančnou podporou TSK

Trenčianske
Stankovce

TRENČIANSKY
SAMOSPRÁVNÝ
K R A J

Vaillant

Terajšok

Vol'by v roku 2022

Osveta

Tento rok 29. októbra 2022 sa uskutočnia v SR voľby do samosprávneho kraja i komunálne voľby v obciach, mestách. Napriek tomu, že voľby budú až za niekoľko týždňov, čo by sme mali vedieť skôr ako pôjdeme k urnám?

Právo voliť do orgánov samosprávy obce má slovenský občan či cudzinec, ktorý má trvalý pobyt v obci a najneskôr v deň konania volieb dovŕši 18 rokov veku. V komunálnych voľbách si v každej obci obyvatelia volia starostu a poslancov do obecného zastupiteľstva. V našej obci občania volia starostu a 9 poslancov do obecného zastupiteľstva. Za poslancov zastupiteľstva budú zvolení kandidáti, ktorí získajú vo volebnom obvode v poradí najviac platných hlasov. Vo voľbách do orgánov samosprávnych krajov si ľudia volia predsedu samosprávneho kraja a krajských poslancov.

Voľby do VÚC a komunálne voľby 2022 by mali prebiehať tak, že volič dostane štyri hlasovacie háčky, pričom na jednom z nich bude hlasovať za starostu, na ďalšom si zase bude vyberať obecných poslancov.

Ďalší bude pre voľbu poslancov do zastupiteľstva samosprávnych krajov a jeden pre voľbu predsedu samosprávneho kraja.

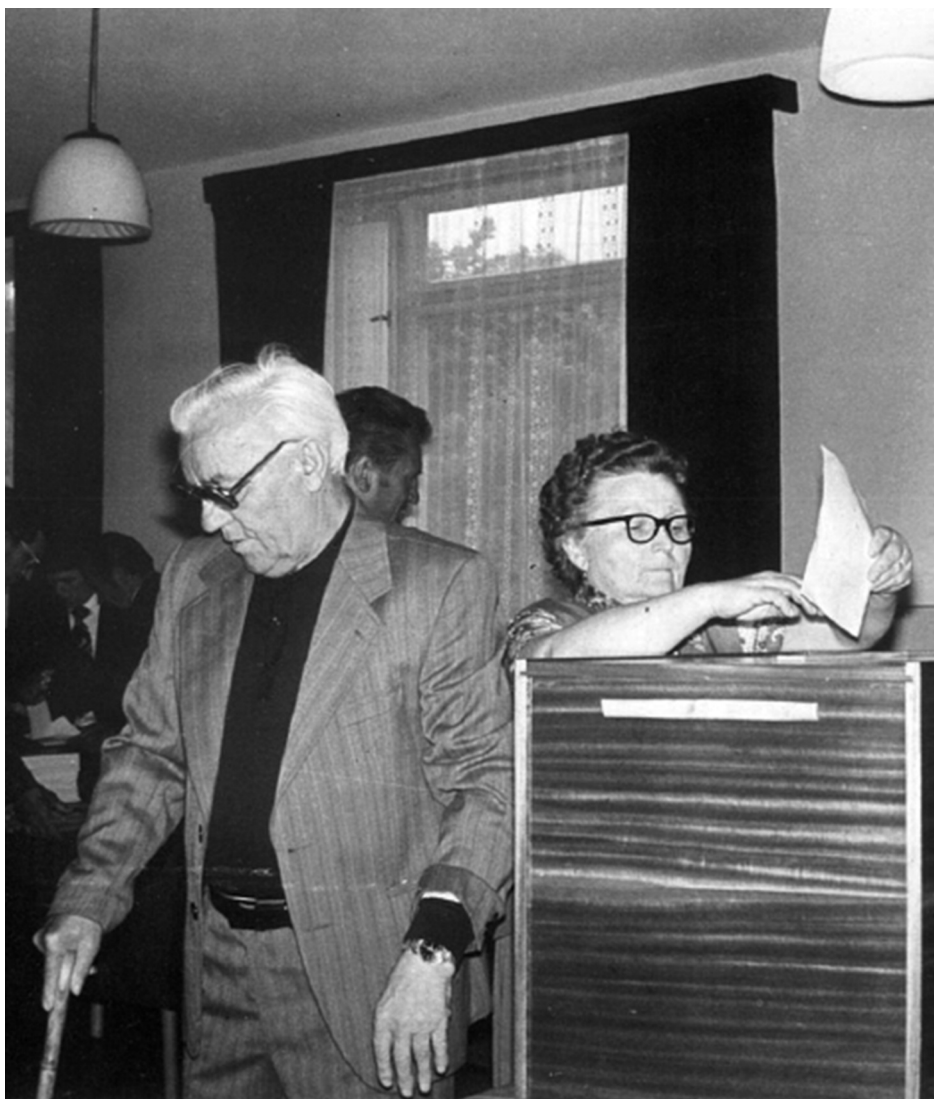
Spojením volieb do jedného termínu však nevzniká povinnosť zúčastniť sa oboch volieb. Volič si môže prevziať hlasovacie lístky len k jednému a ďalšie si prevziať nemusí.

Politici tzv. vysokej politiky za posledné roky svojím vystupovaním a rozhodnutiami dokázali mnohým ľuďom znechutiť záujem o veci verejné. Je predpoklad, že sa to prejaví i na nižšom záujme občanov v októbrových voľbách. V roku 2018 sa v rámci SR zúčastnilo na voľbách 48,7% voličov. Pri posledných komunálnych voľbách v našej obci v roku 2018 bola účasť voličov mierne cez 57%.

Prečo mám ísť teraz voliť?

Dôvodov je viacero. Jedným z nich je, že obce, mestá a kraje rozhodujú o veľkej časti peňazí, ktoré ako pracujúci odovzdávajú štátu v daniach. Pri priemernom plate tisíc eur končí v obecnej pokladnici viac ako 70 eur každý mesiac. O ich osude rozhodujú starostovia a poslanci. Vedenia krajov, miest ale i obcí majú veľký vplyv na kvalitu života ľudí, na riadenie škôl, zdravotníckych zariadení a verejnej infraštruktúry, napríklad miestnych ciest a chodníkov.

Ľudia veľmi radi kritizujú činnosť poslancov, starostov. Nadávame na ich prácu, nečinnosť, ale v konečnom dôsledku sa volení

zástupcovia k nám správajú len tak, ako im to tolerujeme. V posledných rokoch je vidieť menší záujem ľudí o veci verejné. Ak sa pozrieme trochu do minulosti, pri posledných voľbách v našej obci v roku 2018 bolo iba 13 kandidátov na poslanca obecného zastupiteľstva. Odpoveď či je to dostatočný počet v obci s počtom takmer 2 800 voličov, nech si odpovie každý z našich čitateľov.

Aká je predstava ľudí o poslancoch?

Ako príklad môže posloužiť názor na komunálneho poslanca, ktorý sme prevzali z českej tlače:

„Pre občana by nemal byť jediný dôvod na zvolenie to, že je to známy človek, alebo si vie povedať svoje a má ostré lakte. Jasné, že takí sa najradšej pretŕčajú.

Mal by mať aspoň 25 rokov. V komunálnej politike by nemal pôsobiť desaťročia. Na poli-

tickej príslušnosti až tak nezáleží, pokiaľ nepôsobí vo vysokej politike. Vzdelanie minimálne stredoškolské.

Odbornosť v odbore, v ktorej môže byť prínosom ako poslanec, člen poradných komisií - stavebníctvo, architektúra, humanitné vedy, cestovný ruch, ekonomika, sociálna oblasť, ale hlavný je záujem učiť sa nové veci. Poslanec by mal byť komunikatívny, obyčajný, nenafúkaný, dokázať prijať názor i ostatných poslancov. Samozrejmosťou má byť odborná príprava na obecné zasadnutia. Zároveň by mal byť i výnimočný, aby dokázal aktivizovať občanov k verejným veciam.

Teraz bude iba na nás, aby sme premošli svoju pohodlnosť a prišli k voľbám. A možno i na základe daných informácií dokázali vybrať poslancov na ďalšie volebné obdobie pre našu obec.

Redakčná rada

Oblastná konferencia v Stankovciach

Udalosť

Oblasťný futbalový zväz Trenčín je členom Slovenského futbalového zväzu. Funguje ako nezávislá právnická osoba za účelom združovania fyzických osôb a právnických osôb pôsobiach v organizovanom futbale na území Trenčianskeho, Novomestského a Myjavského okresu. Najvyšším orgánom ObFZ TN je Konferencia, ktorá sa koná pravidelne raz za rok, postupne na území každého z okresov.

V tomto roku zvolal Výkonný výbor ObFZ Trenčín Riadnu Konferenciu ObFZ Trenčín na 10. júla 2022 o 9.30 hod. do priestorov budovy BELOVEC v Trenčianskych Stankovciach. Konferenciu otvoril predseda ObFZ Trenčín Ivan Gróf. Privítal všetkých prítomných a následne informoval delegátov, že Riadna Konferencia bola zvolaná v zmysle Stanov ObFZ Trenčín Článok 33-38. Potom Predseda ObFZ udelil slovo Predsedovi OŠK Trenčianske Stankovce Ing. Vendelínovi Sedláčkovi, ktorý požiadal o úvodné slovo za Obec Trenčianske Stankovce a miestny klub OŠK Trenč. Stankovce. Pán Sedláček pozdravil všetkých prítomných, privi-

tal ich v obci Trenčianske Stankovce a poprial v mene svojom, obce i klubu OŠK Trenčianske Stankovce zdarné rokovanie konferencie.

V rámci programu boli prednesené a schválené rôzne správy, boli udelené ocenenia jubilantom a predseda ObFZ predniesol správu o činnosti od uplynulej konferencie a o zmenách v predpisoch a poriadkoch. Dôležitým bodom rokovania malo byť schválenie nových Stanov, ale k tomuto bodu nedošlo, pretože na schválenie Stanov bolo potrebných 46 hlasov z pozvaných 69 delegátov a Konferencie sa zúčastnilo 44 delegátov. Nasledovala plodná diskusia, schválenie uznesenia a záver. Potom

ešte zasadol Výkonný výbor ObFZ, ktorý rozhodol, že zvoláva Mimoriadnu konferenciu na dni 19. 7. – 22. 7. 2022, ktorá bude mať 1 bod programu a to schvaľovanie Stanov formou „Per – rolam“ cez internet.

Po skončení Konferencie, počas podávania obeda, bolo losovanie jednotlivých súťaží nasledujúceho súťažného ročníka, a to sa konalo postupne po súťažiach, na prízemí na terase za účasti zástupcov zainteresovaných klubov. V budúcej sezóne dochádza k viacerým zmenám, spomeniem len tie najdôležitejšie. V 7. lige, kde bude pôsobiť naše B-mužstvo, bude povinnosť domáceho klubu nahrávať zo zápasu videozáznam. ObFZ podporí kluby tak, že dá každému klubu 7. ligy príspevok na zakúpenie videokamery. Ďalšou novinkou je, že do súťaží starších žiakov sa prihlásilo málo družstiev a tak bola zrušená 5. liga a mužstvá z nej boli priradené do 4. ligy. Tu budú hrať v 2 skupinách sever a juh. Naši žiaci, po dohode so Selcom, budú hrať domáce zápasy na ihrisku.

Na záver možno konštatovať, že delegáti a účastníci Konferencie boli veľmi spokojní s pripravenosťou a úrovňou Konferencie, s priestormi, kde sa konala a s našou pohostinnosťou a radi by sa k nám v budúcnosti na Konferenciu vrátili.

Štefan Šmatlák

Zaujímavý príbeh fotografie

Pátrali sme

Ozval sa nám do redakcie novín HLAS pán Pavol Chrastina, rodák zo Sedličnej, ktorý nám oznámil, že pozná autora fotografie i okolnosti, za akých vznikla, ktorú sme zverejnili v čísle 2/2022 pod názvom Deti zo Sedličnej a v čísle 3/2022 identifikovali mená chlapcov na nej.

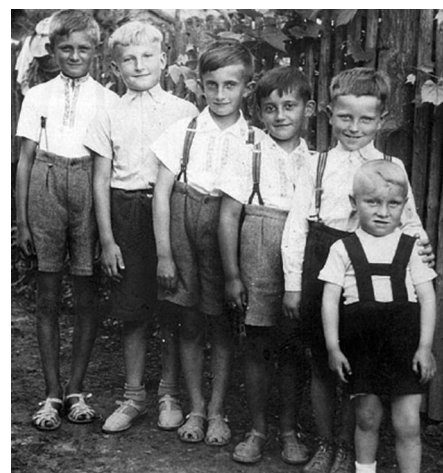
Naším najväčším prekvapením bola skutočnosť, že chlapec, ktorý je na fotografii posledný a najvyšší je on sám, keď mal cca 12 rokov. Musíme teda uviesť všetky veci na pravú mieru – posledným chlapcom na fotografii nie je Milan Vachánek, ale Pavol Chrastina.

Pán Chrastina nám povedal, že fotografiu urobil pán Križko z Veľkých Stankoviec s fotoaparátom Flexaret 6X6. Fotilo sa pred domom č. 21 v Sedličnej, ktorý bol rodným domom pána Chrastinu. Na drevenom plote mali zaviesený vinič. Bolo to v nedeľné popoludnie v júli roku 1952 alebo 1953.

„Samozrejme, mama ma vyparádila, mal som takú špeciálnu košeľu a nové sandále,“ spomína pán Pavol. Jeho mama pomohla fotografovi zostaviť ich do rady a urobiť záber. Škoda len, že sa na fotografiu nedostal ich kamarát z partie Milan Vachánek, s ktorým všetci „brúsili“ po ulici za majerom alebo aj na hornom konci Sedličnej či blízko pálenice s obrovským komínom.

Ďakujeme pánovi Chrastinovi za presné údaje a veríme, že zo stretnutia s ním vám ešte prinesieme nejednu zaujímavosť z histórie Sedličnej.

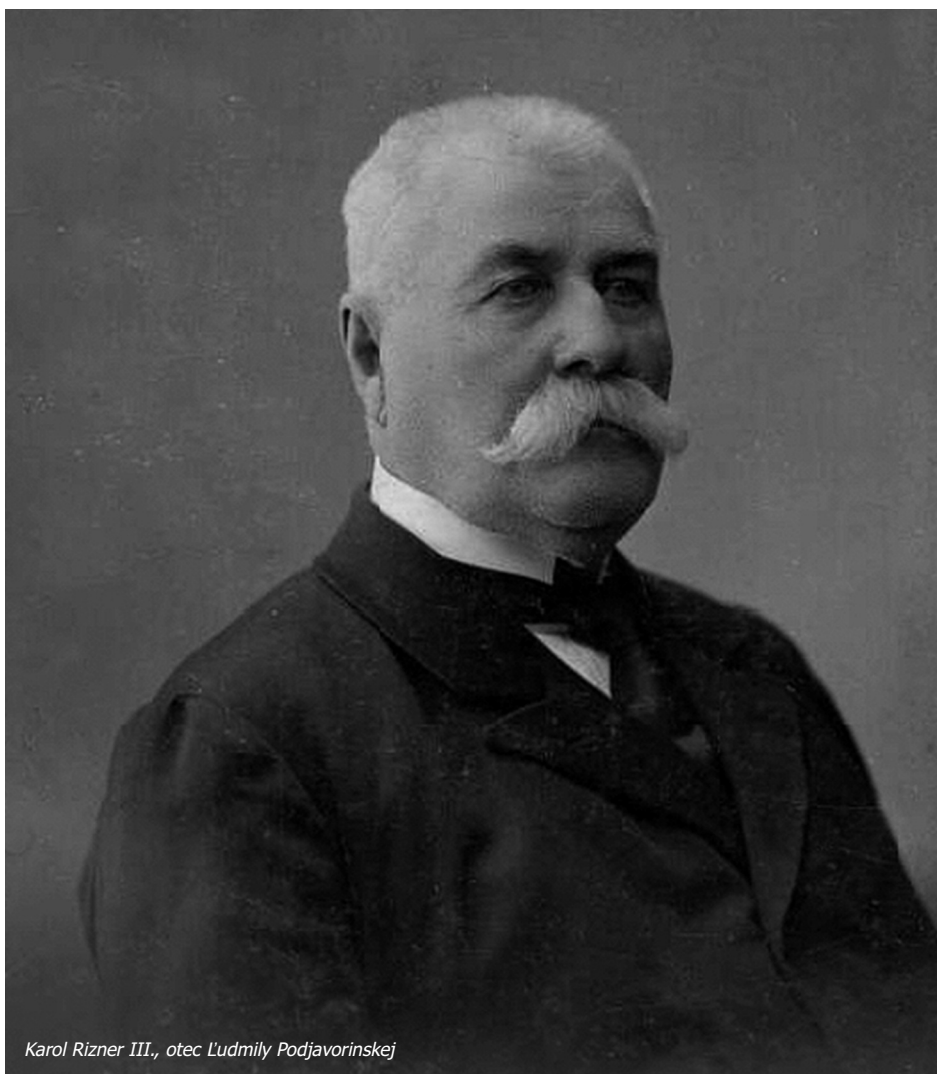
Dušan Pevný

Karol Rizner I. - príbeh jeho rodiny

Z archívov

Karol Rizner patril medzi významných ľudí, ktorí pôsobili v našej obci na začiatku 19. storočia. V Malých Stankovciach žil od roku 1813 aj so svojou manželkou a deťmi na miestnej škole. Karola Ríznera prezývali – Prvým (rímsky I.), pretože v rode Riznerovcov boli prvorození synovia krstení menom Karol, a aby nedochádzalo k mýlkam, označovali sa rímskymi číslami. Zaujímavosťou bol aj fakt, že všetci mali ženy menom Mária.

Karol Rizner III., otec Ľudmily Podjavorinskej

Podme teda načrieť do histórie tohto rodu, pretože ten ponúka veľa zaujímavostí. Hneď prvou je fakt, že zakladateľom rodokmeňu našich Riznerovcov bol pripomenutý Karol I., syn Zuzanny Vladárovej, adoptovaný jej manželom učiteľom Jánom Riznerom. Čiže pokrvné potomstvo Riznerovcov začalo osvojením Karola Jánom.

Pôvod a predkovia rodu dosiaľ neboli dôkladnejšie zistení. Zachovaná rodinná tradícia však hovorí, že v dobe prenasledovania evanjelikov sa Riesnerovská rodina prisťahovala zo Sedmohradska, z dediny Riesendorf do Turca. Títo Riesnerovci mali troch synov, z ktorých jeden kvôli žene prestúpil na katolícku vieru — odtiaľ vetva Riznerovská v Nitre — a druhý sa vraj stal nezvestným. Tretí, najstarší syn sa volal Ján a je to prvý predok Riznerovcov, o ktorom bolo možné zadovážiť si určité dáta. Dalo sa o ňom zistiť, že roku 1791 pojal za ženu

Zuzanu Vladárovú, ktorá už vtedy mala trojročného Karola. Ten sa narodil 9. októbra 1788 vo Veľkom Čepčíne v Turci.

Karol I. si základné školské vedomosti nadobudol v Ivančinej. V učení potom pokračoval v Trenčíne, Modre, kde chodil na logiku, fyziku a teológiu ku Gabrielovi Kovátsovi Martínymu. Roku 1808 bol povolaný do Hoštálkovej na Morave za učiteľa. Tu sa i oženil 18. novembra 1810 s Máriou Končekovou. Odtiaľ prešiel do Malých Stankoviec (pri Trenčíne), kde pôsobil od 6. júna 1813 desať rokov, presídliac potom natrvalo do Bzínec pod Javorinou. Tam umrel 3. septembra 1857. Zachoval sa po ňom „Zápisník“, ktorého obsah má aj istú slovesnú hodnotu. Uložil v ňom svoje verše k školským a cirkevným slávnostiam. Tiež nábožné piesne k príležitostným oslavám. Najpozoruhodnejšia je didaktická báseň „Rozmluwanj o Národnosti“.

Ako zaujímavosť treba uviesť, že Karol Rizner I. mal súrodencov - Rozáliu, Johannu, Máriu Eleonóru, Jána Ľudovíta a Karolínu. Z nich Johanna sa vydala za učiteľa Jozefa Štúra do Modry a bola matkou Dionýza, vynikajúceho geológa svetového mena, riaditeľa geologického ústavu vo Viedni, dvorného radcu a predsedu Ríšskej geologickej spoločnosti.

Karol Rizner I. bol vzdelaný učiteľ, rád chodieval medzi ľud na posiedky, vstúpil im uvedomelosť a vzdelanie. To bola jeho metóda a národná filozofia, ktorou vstúpil lásku k národu i jeho jazyku.

Menšiu starosť o ľud neprejavovali ani jeho potomkovia. Prvorozený syn Karol II. tiež študoval a stal sa, ako i jeho otec a deda učiteľom. Aj druhý syn Ľudovít študoval, bol však hospodárskym úradníkom na panstve v Novom Meste nad Váhom, no istý čas zastupoval i otca v učiteľovaní na bzinskej škole.

Karol Rizner II. (Ernest) mal päť súrodencov a jediný zachoval učiteľskú tradíciu v rodine. Narodil sa 23.2.1812, čiže svoje detské roky prežil u nás v Malých Stankovciach. V niektorých zdrojoch sa uvádza, že sa narodil už v Malých Stankovciach, no je to dosť málo pravdepodobné, lebo jeho otec nastúpil za učiteľa v miestnej škole až v roku 1813. Vychodil osem gymnázií a učiteľoval v Horných Ozorovciach pri Bánovciach. V rokoch 1847—49, za revolúcie, ho povolali do Zemianskeho Podhradia ako zázskok za učiteľa Pavla Mikulíka a tu pôsobil až do svojej smrti, ako hovoria

Ľudovít Rizner, brat Karola Ríznera III.

archívy „s príkladnou svedomitosťou a láskou k cirkvi a škole“. Okrem toho najväčšou jeho záľubou bola záhrada. Jeho kamarát J. Holuby v Riznerovom nekrológu poznamenal, že Karol Rizner II. „bol výtečným záhradníkom, znamenitým štepárom“.

Karol Rizner II. si za ženu si vzal Máriu Kadlečíkovú. Mali štyri deti: Karola Rudolfa, Pavlínu, Jána Ľudovíta (Vladimíra) a Gustáva. Zomrel 5.2.1870 v Horných Bzinciach.

Jeho syn Ján Ľudovít (Vladimír) zanechal po sebe najväčšie dielo, ako bibliograf slovenského písomníctva si zadovážil veľké uznanie. Bol jedinečne usilovný a neúnavný zberateľ všetkého, čo sa týkalo kultúry národa, plodný básnik, pedagóg - teoretik i praktik a vzácný národný buditeľ.

Karol Rizner III. (Rudolf), ako najstarší syn opäť nositeľ mena Karol, sa narodil 18. 4. 1838 a stal sa tiež učiteľom. Narodil sa v Horných Ozorovciach pri Bánovciach 18. apríla 1838, kde jeho otec v tom čase učiteľoval. Do školy chodil najprv u neho, na maďarčinu ho poslali do Farkašdu a Salíb. V rokoch 1847—49, za revolúcie, bol najmladším slovenským dobrovoľníkom.

Študoval gymnázium v Modre a potom v Bratislave, pokračoval v Šoproni. Po štúdiách sa stal „preceptorom“ pri boku svojho dedka v Bzinciach. Po smrti dedka Karola I. si ho tamojší cirkevníci vyvolili za učiteľa.

Ako mladý učiteľ mal s množstvom žiactva v neútulnej učebni s troma malinkými okienkami mnoho roboty. Strasti a trpkosti si obľahčoval záľubou v speve. Zväčša si zašiel i na neďalekú Starú Turú. A keď sa raz tak poberal do poprednej rodiny dobrých hospodárov — Klimáčkov — „na vohľady“, videl veľmi drieru a peknú, vysokú, počernú dcéru Máriu s očami ako uhol'. To sa mladému pánu rektorovi veľmi zazdalo a hneď si ju i pýtal za nevestu. Po hlučnej a darmi oplývajúcej svadbe si 21-ročný mladoženich voviedol do svojho dosť skromného učiteľského obydli 15-ročnú ženičku. Tento príbeh je i v literatúre zvečnený v próze Ľudmily Podjavorinskej „Prelud“. Prečo v Podjavorinskej próze? Nuž preto, že ich dcérou bola známa slovenská spisovateľka Ľudmila Podjavorinská (vlastným menom Riznerová) a bola ich ôsmym dieťaťom z desiatich. Najstarší syn sa volal Karol Rizner IV. (Michal).

Tol'koto predkladáme nateraz našej verejnosti o Riznerovcoch. Rod pokračuje ďalej, široko rozvetvený. Nás môže hriať pri srdci, že pradedo významnej spisovateľky Ľudmily Podjavorinskej Karol I. učiteľoval u nás, jej dedo Karol II. strávil podstatnú časť detstva tiež v Malých Stankovciach.

Dušan Pevný

Ľudmila Podjavorinská

Štýloví „muži v čiernom“ z Rozvádz

Historické foto

Gazdovská izba znova otvorená!

Aktualita

Tí všimavejší, ktorí prechádzali v jarných mesiacoch Rozvadzami okolo Gazdovského domu u Tomíkov (č.p. 442), mohli zaregistrovať, že sa v jeho interiéri niečo deje. Zvýšený ruch a pohyb osôb plne zamestnaných prácou svedčil o tom, že po 10 rokoch existencie expozície v ňom umiestnenej, bolo potrebné vykonať určité sanačné úpravy.

Vlhkosť prenikajúca z okolitého zvýšeného terénu spôsobila navlhnutie dlážky, ktorá bola už v dezolátnom stave. Bolo nutné ju celú odstrániť a pošpekulovať nad odizolovaním miestnosti od vlhkosti a montážou novej dlážky. Priznám sa, že s veľkou nechutou, ale s pocitom zodpovednosti za rodičovský dom, som sa do prerábky pustil. Spočiatku sám, ale potom sa objavili moji priatelia, ktorým sa ul'útilo, možno mňa, možno samotného domu a pridali

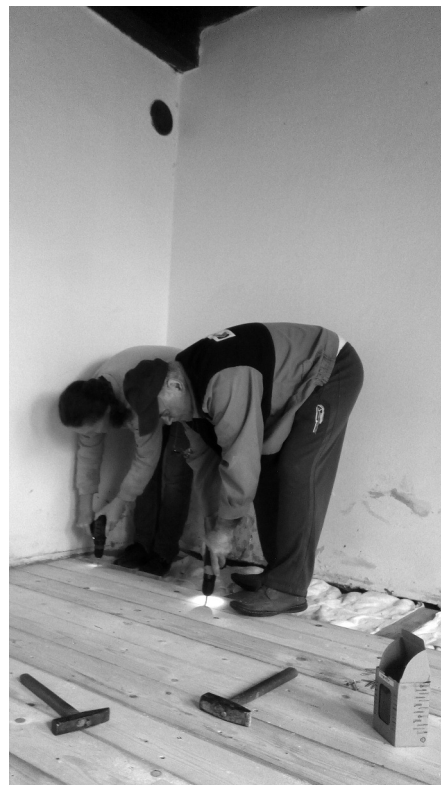
sa ku mne.

Po odstránení starej dlážky sme museli vyviezť vlhkú zeminu do hĺbky asi 30 cm. Šesť kubíkov hliny zmizlo a v izbe bolo zrazu veľa voľného priestoru. Aj okná boli náhle akosi vysoko.

Po vystužení a zaizolovaní základov bol navezený váhový kameň a ustavené betónové kvádre ako podložky pod nosnú konštrukciu novej dlážky.

Do potrebnej výšky bol terén vyplnený penovým sklom ako tepelným a hydroizolačným materiálom. Na betónové kvádre bola položená drevená hranolová konštrukcia.

Vrstva penového skla bola od vnútorného priestoru oddelená geotextíliou. Samotná montáž novej dlážky bola už, síce prácnou, ale predsa len čerešničkou na torte – najmä, keď šla práca od ruky.

Natretie celého interiéru už bolo v spolupráci s dievčatami naozaj zábava.

A po niekoľko mesačnej práci si pohostenie zaslúžime. Zuzka, Ivan, Lenka, Majka – Gazdovský dom vám ďakuje za novú šancu na prežitie, za nový vzhľad a za to, že ste mu prinavrátili jeho ducha. A ja, jeho majiteľ, sa k poďakovaniu pripájam.

Ak pôjdete cez Rozvadze, zastavte sa na chvíľku, navštívte Gazdovskú izbu a nadýchajte sa atmosféry skromného, ale útulného príbytku z čias našich starých rodičov.

Slavo Tomík

Preteky Spartan Race

Športové aktivity

Dňa 28.5.2022 sa konali v Šamoríne preteky Spartan Race, na ktorých sa zúčastnilo niekoľko Stankovčanov. Jednou z nich bola aj Evka Navrátilová s manželom Tomášom z Veľkých Stankoviec. Sama mi opísala priebeh pretekov takto: „Na pretekoch sú rôzne trasy a obtiažnosti. Ja som sa zúčastnila preteku Sprint, čo je 5 km beh s minimálne 20 prekážkami. Preteky Sprint sú klasické prekážkové preteky, kde pretekár získa prvé skúsenosti. Beží sa terénom, vodou, bahnom. Na trati možno očakávať lezenie cez steny, plazenie pod ostrým drôtom, rúčkovanie, hod oštepom a ďalšie. Organizácia Spartan Race pôsobí celosvetovo.“

Tomáš Navrátil a Evka Navrátilová

Ako si sa o pretekoch dozvedela a prihlásila si sa na ne?

„O pretekoch som vedela už dlhšie z médií a cez známych, ktorí sa pravidelne zúčastňujú. Stále mi však chýbalo odhodlanie zúčastniť sa. Až som v januári oslovila organizáciu v Trenčíne, ktorej členovia sa ich zúčastňujú a cez nich som sa prihlásila. Momentálne už fungujú ako oficiálna Spartan Training Group Trenčín.“

O čo na tých pretekoch vlastne ide?

„Samotné preteky sú veľkou výzvou. Ide hlavne o prekonanie samého seba, o prekonanie svojich limitov, občas siahnutie na dno svojich síl.“

S kým si súťažila?

„Súťaže som sa zúčastnila s manželom Tomášom a partiou priateľov. Všetci sme boli registrovaní pod tímom z Trenčína ale je možné sa pretekov zúčastniť aj ako neregistrovaný pretekár.“

Aký si mala zo Spartana pocit resp. zážitok?

„Moja príprava spočívala najmä v domácom cvičení a občasnom behu, tak som bola sama zvedavá, akú mám kondíciu a či to prejde. Pred niektorými prekážkami som mala veľký rešpekt, najmä keď som zistila, že časť trate povedie cez Dunaj a v máji je voda ešte studená. Nakoniec som usúdila, že to bola najlepšia prekážka zo všetkých. Za nevládnutie

prekážky robí pretekár trest - 30 burpees/angličákov. Keď som doma trénovala, ledva som ich spravila 20. Na pretekoch som musela 4x vykonať trest, čo je 120 burpees a zaujímavé bolo, že tam mi to problém nerobilo a trest som absolvovala relatívne v pohode.“

Pôjdeš aj v budúcnosti?

„Spartan ma preveril po fyzickej aj psychickej stránke a určite neľutujem, že som sa zúčastnila. Podobné preteky sa konajú aj na Poľsku, tak v lete sa asi zúčastníme aj tých a o rok znovu niektorých Spartan Race pretekov. O rok berieme aj dcéru Nelku, ktorá sa k nám pri cvičení vždy rada pripojí a veľmi sa túži tiež zúčastniť.“

Monika Pevná

Žiaci vysadili tradičné dreviny

Chválime

Žiaci druhého stupňa našej školy sa zapojili do projektu „Výsadba ovocnej aleje pri náučnom chodníku“ v našej obci.

Na hodinách Techniky a Pracovného vyučovania sa počas zimných mesiacov teoreticky pripravovali a z odpadových materiálov vyrobili krmidlá pre vtáky, ktoré zavesili na už vysadené stromčeky.

V marci si pripravili pôdu na výsadbu, vyhlúbili potrebné jamy pre stromčeky a kríky, ktoré 7. apríla 2022 slávnostne zasadili. Nájdete tu tradičné slovenské odrody ako dula, moruša, drieň, mišpuľa a rakytník. Sú vzácné vďaka liečivým účinkom a možnostiam využitia. Z plodov budú žiaci pripravovať čaje, džemy, sirupy, mastičky a podobne.

Ivana Mayerová

Projekt : Výsadba ovocnej aleje pri náučnom chodníku – II. ETAPA

Cieľ: Dokončenie výsadby ovocných stromov zo starých odrôd aj z druhov, ktoré nie sú rozšírené a zároveň vybudovanie úsekov na ktorých budú vysadené pôvodné rastliny a lúčne kvety

Prijímateľ: Obec Trenčianske Stankovce

Výška dotácie: 1.625 EUR

„Projekt bol podporený v rámci grantového environmentálneho programu Zelené oči, ktorý tvorí súčasť projektu Zelená župa.“

Manželia - turisti

Naši susedia

Turistika je aj na Slovensku veľmi populárna a čoraz viac pribúda ľudí túžiacich uniknúť pred každodenným ruchom v tejto uponáhľanej dobe a pred každodenným stereotypom. Aj v našej obci je veľa občanov venujúcich sa turistike a medzi nich patria aj manželia Škúci, žijúci v Malých Stankovciach. Prinášame vám rozhovor s jedným z nich, Pavlom Škúcom.

spoločný život chodil na turistiku takmer výlučne vo dvojici. Bolo len veľmi málo výletov, ktoré som odvtedy ako som ženatý absolvoval bez manželky."

Aké je vaše najobľúbenejšie pohorie a kam chodíte najčastejšie?

„Najčastejšie to boli naše veľhory Vysoké Tatry a boli to viacdenné výlety ale dalo sa aj na 1 deň, bez potreby vybavovať ubytovanie. Ráno sme o 4.40 sadli na autobus do Trenčína a odtiaľ rýchlikom o 5.25 do Štrby. Vo Vysokých Tatrách sme sa venovali celodennej turistike, potom sadli na vlak a o 19.00 sme už boli naspäť doma. Vysoké Tatry sme prešli takmer celé. Za všetky doliny a končiare spomeniem

Paľko, aké je tvoje pôvodné povolanie?

„Som vyučený stolár a svojej profesii som sa venoval po celý svoj aktívny život. Aj v dnešnej dobe, už ako dôchodca, zhotovujem rôzne výrobky z dreva. Moja manželka Anna pracovala v podniku Západoslovenské vodárne a kanalizácie."

Vie sa o tebe, že medzi tvoje najobľúbenejšie voľnočasové aktivity patrí turistika. Kedy si s ňou začínal?

„Aktívnej turistike som sa začal venovať dosť neskoro, mal som už viac ako 30 rokov."

Čo sa stalo, že si sa začal venovať turistike?

„Boli sme s manželkou na výlete vo Vysokých Tatrách, robili sme túru, myslím, že niekde k Hincovým plesám a zistili sme, že nás to baví, máme spoločnú záľubu a odvtedy až doteraz využívame voľný čas na turistiku. Venujeme sa turistike výlučne po Slovensku, máme prechodené takmer všetky naše pohoria, okrem úplného východu."

Zúčastňujete sa aj hromadných akcií a pochodov, ktoré niekto organizuje?

„Takýchto akcií sa zúčastňujeme len výnimočne. Svoj turistický program si organizujeme sami a chodíme takmer výlučne len my dvaja. Sme asi rarita, nepoznáme u nás v obci ani v širokom okolí žiadny iný manželský pár so spoločnou záľubou v turistike, a ktorý by celý svoj

celú Tatranskú magistrálu, z Podbanského na Biele pleso, výstup na Lomnický štít, Gerlachovský štít (absolvoval som bez manželky). Veľmi zaujímavý, extrémny a s množstvom reťazí bol výstup na Rysy z Poľskej strany - cez Lysú poľanu, Morské oko, výstup na Rysy a zostup cez chatu pod Rysmi na slovenskú stranu."

Boli ste aj v Západných Tatrách?

„Samozrejme, Západné Tatry – Roháče, sme tiež navštívili. Robili sme túry z Oravíc cez Juráňovu dolinu a Bobrovecké sedlo. Ďalšia túra bola z Oravíc na Volovec a späť. Veľmi zaujímavá bola túra zo Zverovky cez Roháčsky vodopád a Roháčske plesá na Tatliakovu chatu a naspäť. Hádám najťažšia túra v tomto pohorí bola zo Zverovky cez Baníkovské sedlo, Baníkov, Hrubá kopa, Tri kopy, Smutné sedlo, Plačlivé,

Ostrý Roháč, Volovec a cez Tatliakovu chatu na Zverovku."

Belianske Tatry boli menej navštevované. Podarilo sa vám tam spraviť nejakú túru?

„V Belianskych Tatrách bolo veľa chodníkov kvôli erózii pôdy uzatvorených a robili sme tam 2 túry. Zo Ždiaru cez Monkovu dolinu. Široké sedlo, Kopské sedlo a Biele pleso. Druhá túra bola z Tatranskej kotliny na chatu Plesnivec a na Bielu vodu."

Ešte sme nespomenuli Nízke Tatry, boli ste aj v tomto pohorí?

„Robili sme tam viacero túr. Z Liptovského Jána sme šli na Poludnicu i na na Smrekovicu. Neobišli sme ani Kráľovu hoľu, výstup sme robili zo Šumiaca. Z 1-dňových túr spomeniem túry z Jasnej na Chopok, Ďumbier, Štefánikovu

chatu, Kosodrevinu. a Sinú. Robili sme tiež túru z Donoval na Novú hoľu, vrch Zvolen, Motyčskú hoľu, Šturec a Motyčky."

Osobitnou kapitolou pre turistov je Slovenský raj, ktorý vyniká inými krásami. Čo ste prešli tam?

„Boli sme tam veľakrát a prešli sme ho celý so všetkými dolinami, tiesňavami a roklinami. Prešli sme Tomášovský výhľad, Prielom Hornádu, Kláštorisko, Košiarny briežok, Glackú cestu. Z roklin spomeniem Suchú Belú, Piecky, Veľký Sokol, Sokoliu dolinu a Zejmarskú roklinu. Robili sme túry zo stredísk Čingov, Podlesok, ale aj z Dediniek cez Klauzy prechod celým Slovenským rajom."

Na Slovensku sú aj iné pohoria, ktoré sme ešte nespomenuli. Kde ešte všade ste boli?

„Často sme boli v Malej Fatre, konkrétne v Krivánskej Malej Fatre. Robili sme túry z Vrátnej, zo Štefanovej a prešli sme na viackrát celý hrebeň od Zázrivej po Strečno vrátane všetkých kopcov, z ktorých najvyšší je Veľký Kriváň. Prešli sme všetky značkované chodníky v tejto oblasti a robili sme túru z chaty pod Chlebom cez Šútovský vodopád do Šútova."

Vo Veľkej Fatre sme boli len raz a to na zájazde, ktorý si z obce organizoval ty. Robili sme túru z Blatnice cez Gaderskú dolinu, jaskyňu Mažárna na Tlstú, odtiaľ po hrebeni na Ostrú a Konským dolom do Blatnice."

Aké pohoria sme ešte nespomenuli a chcel by si priblížiť našim čitateľom?

„Chcel by som spomenúť ešte Chočské vrchy a výstup na Choč. Menej náročná túra, vhodná aj pre deti, bola cez Prosiecku a Kvačiansku dolinu. V Strážovských vrchoch to bol výstup na Strážov a prechod hrebeňom Súľovských skál. Spomínam si tiež na výstup z Fačkovského sedla na Klák. A samozrejme najbližšie okolie, a to Považský Inovec. Na vrchole sme boli viackrát a na záver spomeniem 2 túry, ktoré sme robili ako 60-roční. Jedna bola po hrebeni na Bezovec a Tematín. Druhá bola totožná s predošlou, len pri Javorine sme odbočili smerom na Duchonku a končili na Kulhání."

Prešli ste a zažili toho skutočne veľa. Aké máte plány do budúcnosti?

„Hlavne, aby zdravie a nohy slúžili, a aby sme mohli navštíviť ďalšie zaujímavé miesta na našom Slovensku, kde sme ešte neboli."

Ďakujeme za rozhovor a želáme obom pevné zdravie a ešte veľa prejdenných kilometrov na spoločnej turistike.

Štefan Šmatlák

Adam Podhradský - ľudový liečiteľ

Historické postavy

Evanjelický kňaz, národný buditeľ, básnik a „ľudový liečiteľ“ sa narodil 2. februára 1781 v Moravskom Lieskovom. Po štúdiách teológie (ordinovaný bol 19. 6. 1807) na reformovanom kolégiu v Debrecíne pôsobil od roku 1807 krátko ako kaplán v rodnej obci. V rokoch 1810 - 1840 pôsobil ako farár v Malých Stankovciach. Od roku 1830 začal strácať zrak a v roku 1841 úplne oslepol. Na dôchodku žil aj so svojou manželkou u dcéry a zaťa Jána Ľudovíta Bachara, evanjelického farára v Kochanovciach.

V r. 1815 - 1817 prispieval článkami do Palkovičovho Týždenníka. Je autorom príručky pre konfirmandov, ktorú prepísal jeho nástupca v úrade, štúrovec Pavol Čendekovič. V kronikách sa píše, že Čendekovič bol v roku 1838 vysvätený za kňaza. V tomto roku sa stal kaplánom, pomocným farárom v evanjelickom cirkevnom zbore v Malých Stankovciach pri Adamovi Podhradskom, ktorý bol v tom čase už ťažko chorý a nutne potreboval výpomoc.

Choroba miestneho farára Adama Podhradského sa neustále stupňovala a jeho posledný vlastnoručný záznam v matrike je z konca januára (28. 1.) 1838. Trápenie nevidiaceho farára, lebo niečo také ako odchod do výslužby vtedy nebolo možné, trvalo niekoľko mesiacov. Počas tohto obdobia v zbore panovala neistota a očakávanie zmeny. Niečo viac o tom prezrádza ďalší zápis z roku 1838 (na str. 145, medzi poradovými č. 30 a 31), je to už samým Čendekovičom napísaný latinský text: „Ab hoc die 23-tius (vicesimus tertius) Sept.(embri) Baptisati sunt per me Paulum Čendekowich qua cooperatore.“ V slovenskom preklade: „Od tohto dňa 23. septembra (1838) pokrstení sú (mnou) skrze mňa, Pavla Čendekoviča ako pomocníka (spolupracovníka).“

Znamenalo to jeho nástup do služby osobného kaplána po boku slepotou ťažko postihnutom Adamovi Podhradskom, prísťahovanie do stankovskej fary a konanie všetkých kňazských povinností. Svedčí o tom už zápis v matrike pod č. 31 kde stojí, že dňa 12. októbra 1838 je pokrstená Katarína, dcéra Štefana Chrastinu a Anny Kubáňovej, obaja sediaci, evanj. a.v.

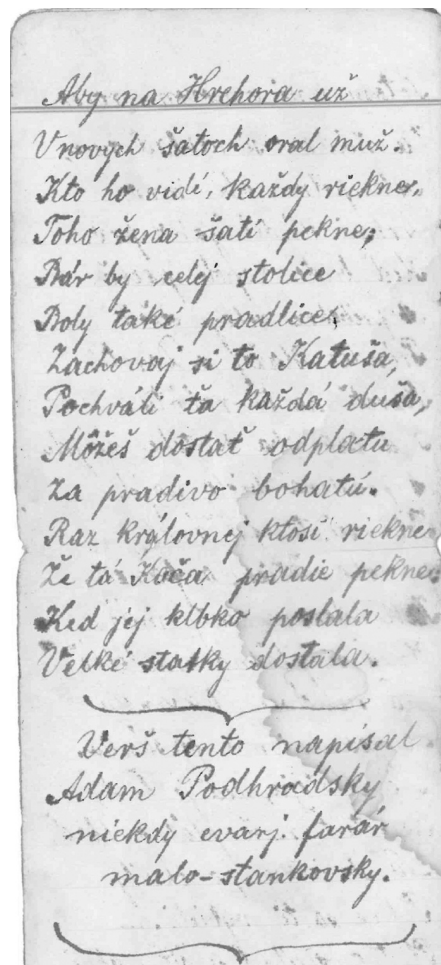
z Krivosúdu (krstnými rodičmi boli Ján Dobiáš a Eva Pevná z Veľkých Stankoviec).

O zmene na poste farára v malostankovskom evanjelickom a.v. cirkevnom zbore sa dozvedáme z tej istej matriky (narodených a pokrstených), kde na str. 151, v septembri roku 1841, medzi por. číslom 36 a 37 nachádzame nasledovný latinský záznam:

„Operas sacras continuat auxiliis Benignissimi Paulus Čendekowich de Nahács, postquam munus Diaconi ad latus Ad. Rdi. ac clarissimi Dni Adami Podhradský, per triennium agisset Die 8-va Septembris 1841 in conventu publicae asservato, communi omnium Voto in Ordinarium Verbi Dei Ministrum rite electus.“ Voľne v slovenskom preklade (O. Petkovský): „Svätá služba pokračuje, ochotný pomocník Pavel Čendekovič z Naháča, potom ako úrad diakona po boku velebného farára, osvieteného pána Adama Podhradského počas troch rokov vykonával, dňa 8. septembra 1841 na zborovom (všeobecnom) konvente verejne všetkými hlasmi bol za riadneho Slova Božieho služobníka právoplatne zvolený.“

Treba spomenúť, že Adam Podhradský písal pre poučenie a zábavu pospolitého ľudu príležitostné básne. Skladal ich v bibličtine a v miestnom dialekte. Mali výchovný zámer a mnohé zľudovali. Boli medzi nimi bájky, príležitostné vinše, koledy, verše pre deti. Časť z nich sa zachovala v odpise L. V. Riznera a vyšla v r. 1908 - 1910 v časopise Zornička.

Bol známy aj ako úspešný „ľudový liečiteľ“ kiahní. Zomrel u svojho zaťa 22. októbra 1862 na fare v Kochanovciach.

P. S. Na priloženom obrázku je dobový záznam tvorby Podhradského opísaný Michalom Kišsom niekedy v 19. storočí.

Jarmila Petruľová, Dušan Pevný

40 rokov od Koncertu mladosti

Pripomínáme

Nechce sa to ani veriť, ale od udalosti z 10. júla 1982, ktorá zarezonovala vtedajšími Stankovcami už uplynulo 40 rokov. Áno. Pretriasaný, a minimálne taký, že poznamenal v tých dňoch dedinu, Koncert mladosti, sa na tú dobu stal neodmysliteľnou udalosťou dekády.

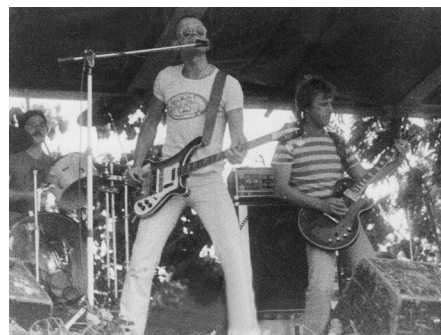
Koncert sa uskutočnil na ihrisku v Rozvazoch pod hlavičkou stankovskej mládežníckej organizácie. Pódium stálo na strane od potoka a zložené bolo z vlečiek miestneho družstva. Na tú dobu sa tu stretlo niekoľko známych hudobných zoskupení a prišlo viac ako tri tisíce fanúšikov hudby.

Mnohí spoza rieky Moravy, mnohí domáci, mnohí ubytovaní v autách a rôznych stanoch, mnohí s chuťou po dobrom zážitku. Kapely im ho aj mali ponúknuť, napriek tomu, že hlavná

hviezda Pražský výber nemohla z politických dôvodov doraziť (komunisti ju zakázali), a tak sa underground tej doby zamerával na ostatné vystupujúce kapely.

Nech koncert dopadol ako dopadol, v myšliach pamätníkov vyvoláva dodnes spomienky, ktoré im nikto nezoberie. Čo tam potom, že náhradná hviezda skupina Elán sa zachovala ako sa zachovala. Koncert sa dohral a nám ostali spomienky. Spomienky všetkých farieb.

Dušan Pevný

Svitanie na Kráľovej holi

Tip na výlet

Ked' sa zrodil tento nápad v hlavách kamarátov, nechcel som príliš veriť, že sa táto akcia podarí uskutočniť. Jednak sme v lete rozlezení po svete, na druhú stranu nikde na nás nikto nečaká, že si zmyslíme a pôjdeme v noci na vrchol Kráľovej hole pozerat' na vychádzajúce slnko. K tomu treba pridať veľkú premennú a tou je počasie.

No podarilo sa! Náš priateľ poľovník a historik Jaro Bodnárík vybavil chatu i povolenia, a tak sme sa v jeden štvrtkový júlový večer stretli pri dobrom guláši na chate pod vrcholom Kráľovej skaly – južného sedla Kráľovej hole vo výške cca 1 400 m. n. m. Prespali či skôr predriemali sme pár hodín v chate či „pod širákom“ a okolo tretej hodiny nad ránom sme povstávali, naobliekali sa a šli hore na vrchol.

Cez deň bolo síce takmer 30 stupňov v tieni aj v Šumiaci, ale noc nám schladila vzduch na kop-

ci na úroveň pod desať stupňov Celzia. Číže celkom nás „vyhrievalo“. K tomu povestný kráľovohol'ský vietor, a tak nám bolo všelijako.

To krásne čaro na kopci Kráľovej hole vo výške takmer dvetisíc metrov nad morom blízko hviezd na čistej oblohe, to ticho nad dolinami okolo Nízkyh Tatier, to všetko bola neskutočná paráda. Občas padol na zohriatie nejaký ten štamperlík, ale nikto si nechcel nechať ujsť prvý moment záblesku červeného kotúča zrodenia nového dňa.

Slnku sa akosi nechcelo, a tak ten vzrušujúci moment nastal až pred pol piatou hodinou rannou niekde vpravo od vrcholov Vysokých Tatier v smere na Spiš. Nádherná okamžik! Pozeráme do diaľav a každému v tej chvíli prebiehajú myslou vlastné anotácie. Takto to je po stáročia a my sme len zrnkom v čase a v tej chvíli azda jediní účastníci tohto predstavenia.

Ešte zopár fotografií na záver a pod'me ho dospať na našu chatu. Sme vďační, že sme túto chvíľu mohli zažiť.

Dušan Pevný

Cement

Takí sme boli

Ked' si človek zaspomína na časy dávno minulé, tak mu na myseľ prídu rôzne príhody. A v pamäti zostali našťastie aj tie veselé.

Robili sme v TOS-ke a tej v časoch socializmu patrila chata na Inovci. Začiatkom 80. rokov sa tam začal stavať pioniersky tábor. Každá dielňa mala Brigádu socialistickej práce (BSP) a musela prispieť brigádnickými hodinami pri výstavbe tábora. Kedže sme tam boli najmladší, poslal dielenský výbor nás štyroch – Jura, Joža, Mira a mňa.

Boli sme tam od pondelka do piatku, ubytovaní v Inoveckej chate a pomáhali murárom s maltou, tehliami a pomocnými prácami všetkého druhu. Po šichte sme na chate popíjali

pivko a veru sem-tam aj nejaký ten štamperlík. Mirovi z toho po troch dňoch očervenel nos. Nikomu z nás to však nevadilo. No v piatok – posledný deň práce – Miro okolo obeda náhle zvolal: „Chalani, bacha, ide Magda!“

Magda bola jeho frajerka a prišla si posledný deň preňho. No Miro panikáril: „Ked' mi zbadá nos, hneď bude vedieť, že sme tu pili.“

Povedali sme mu: „No, to je tvoj problém, nie náš.“

Miro pobiehal splašene po stavbe a vtom mu napadlo riešenie jeho problému. Zbadal otvore-

né vrecko cementu a pod'ho, už si prstami „púdroval“ nos. Smiali sme sa až-až. A ako to dopadlo?

Stavba pionierskeho tábora od nežnej revolúcie len chátra.

No Magda si Mira aj napriek červenému nosu vzala za muža. Majú dve deti a už tuším troch vnukov.

Raz darmo, nebolo za socializmu všetko zlé. Cement bol kvalitný – do betónu aj do „kozmetiky“.

Pavol Múdry

Zanzibar

Na potulkách svetom

Nikdy som ešte tak ďaleko nebol. Vybral som sa sám a skúsil či to aj bez znalosti anglického jazyka dám. Pochádzam z námorníckej rodiny. Otec precestoval celý svet, bol námorníkom a od školy až po dôchodok sa plavil po celom svete. Asi po ňom som zdedil cestovateľské gény.

kaviareň s Ľubošom Pevným na Zanzibare

Pracujem v zahraničí už 30 rokov. Vzhľadom na to, aká je doba a posledné dva roky sme nemohli nikam cestovať, tak som si povedal, že pôjdem pozrieť niekam, kde sa v covidových časoch žije normálny život.

Na Zanzibare bolo o covide zakázané rozprávať, písať v médiách, uverejňovať akékoľvek štatistiky a strašiť ľudí touto chorobou. Očkovanie tam je dobrovoľné a keď som sa miestnych pýtal na covid, tak ma vysmiali.

Vybavil som si nemeckého sprievodcu (nemčine rozumiem úplne). On ma s krajinou zoznámil a čo-to o nej povedal. Bol to miestny človek, ktorý pracoval v Nemecku, takže som s ním mohol komunikovať.

Je to veľmi chudobná krajina, ale ľudia sú tam milí, vďační a stále sa usmievajú, nič pre nich nie je problém. Ich covid zasiahol tak, že tam nemohli chodiť turisti, keďže bolo zakázané cestovať.

Zanzibar sa nachádza v blízkosti rovníka, takže je tam priemerná teplota 25 až 30 stupňov po celý rok. Od marca do júna tam je obdobie dažďov, tak je tam vtedy menej turistov. Môj výlet trval 20 dní. Prišiel som do severnej časti Nungwi, o ktorej hovoria, že je najkrajšia. Fakt bola!

Vždy po piatich dňoch som sa presúval smerom na juh okolo celého ostrova. V ďalšej časti Pwani Mchangani som navštívil kamaráta zo Slovenska, ktorý tam žije a podniká. Ten mi povedal viac o krajine, má tam postavený domček, obchod s vínom, alkoholom a cigaretami.

Potom som sa presunul do Paji, kde boli krásne pláže, no veterné, vhodné na surfovanie s padákom, ďalej do Fumby a odtiaľ na letisko. Urobil som množstvo výletov po Zanzibare.

Najviac ma zaujal príliv a odliv v časti Nungwi. Keď bol odliv, dokázal som ísť kilometre do oceánu po dne mora, keď príliv vrcholil, opierala sa voda o breh pri kaviarni, v ktorej som sedel. Pri odlive chodili miestni zbierať mušle a inú potravu, prípadne ryby uviaznuté na plytčine.

Miestni ľudia boli milí, no občas až príliš, ponúkali všetko možné vrátane sprievodu po krásach ostrova. Miestna mena je tanzánijský šiling a je lepšie platiť ňou, lebo sa jednoduchšie dohodnete.

Krajina je bezpečná, ale ako beloch ste neprehliadnuteľný a pre miestnych „biznismenov“ vhodným lákadlom. Pre nich sme exotikou a mnohí ani nevedia, kde alebo čo je Európa.

Keď som bol v miestnych dedinkách, tak na domoch nemali ani okná či dvere, pre nich je dôležitá strecha, aby im nepršalo do vnútra na hlavy. Elektrinu majú iba tí bohatší, rovnako plyn či vodu.

Samostatnou jednotkou bolo covid centrum, lebo som pred odletom potreboval do lietadla test. Biznis je biznis, a tak som musel obetovať za špajdlu do nosa 90 dolárov. Iba tak som mohol nastúpiť do lietadla západných spoločností.

Zanzibar je ako krajina cenovo dostupná. Nie je to destinácia pre bohatých. Najdrahšou vecou bola letenka, ale jedlo, pitie a ubytovanie je cenovo veľmi dobré aj pre našincov.

Pracujem na medzinárodnom letisku a denno-denne vidím ľudí odlietať do krajín a tešiť sa, že môžu konečne slobodne žiť a viesť normálny život. Občas kuknem na môj let do Zanzibaru a spomínam ako dobre tam bolo. Rád by som sa tam ešte vrátil.

Ľuboš Pevný

miestny lovec na pláži

Naši reprezentanti v malom futbale

Mladé talenty

V júni sa konali Majstrovstvá Európy v malom futbale v Košiciach. Stankovský futbalový klub mal vo výbere Slovenska dvojnásobné zastúpenie: Martina Ďuráčiho a Jaroslava Repu. Nechýbalo veľa a bol by aj tretí - Igor Držík. Tento úspech našich futbalistov teší, a tak sme sa na pár vecí, ktoré nás zaujímali, spýtali obyvateľa našej obce a priameho účastníka Martina Ďuráčiho.

Ako si vnímal fakt, že môžeš reprezentovať vlastnú ME?

„Vnímal som to veľmi pozitívne, už ako malý chalan som sníval o tom, ako si raz oblečiem národný dres a budem reprezentovať. V domácej Steel aréne, tak to bola už len čerešnička na torte. Obrovská radosť bola, keď sa Jaro Repa, s ktorým som vyrastal na jednom ihrisku a poznáme sa od malička, stihol dať zo zranenia do poriadku. Ťažko to opísať slovami.“

Aký to bol pocit, keď hrali hymnu?

„Pocity to boli zmiešané, počas hymny som mal zimomriavky na tele. Bol som hrdý na to, že môžem reprezentovať. Splniť si sen. Na druhej strane obrovská zodpovednosť, ktorá vám zväzuje nohy.“

Si spokojný s dosiahnutým výsledkom?

„Tak s odstupom času s tým tímovým výsledkom áno. Prehrali sme len s Majstrom Európy po nešťastnej penalte. Kto vie, ako by to dopadlo, nebyť jej. Jediné, čo ma mrzí je, že sme sa s Jarom Repom nestihli viac zohrať.“

Prišiel po dlhodobom zranení. V prvom zápase sme mali nejaké náznaky, ale bola tam obrovská nervozita.

V druhom som sa v prvom polčase nešťastne zranil, po zápase nikto neveril, že sa do turnaja ešte vrátim. No podarilo sa, ale rolu som si s Jarom vymenil. Ten sa zranil hneď na začiatku zápasu s Gruzínskom. Mrzí ma, že jemu zranenie už nedovolilo pokračovať. Určite to bola obrovská strata pre tím. Od prvého zápasu mala naša formácia problém so zraneniami.“

Ako si to celé ceníš?

„Tak je to najväčší úspech aký som dosiahol. Ako som spomínal, splnil som si sen. Určite patrí veľké ďakujem spoluhráčom, realizačnému tímu, organizátorom, fanúšikom za to, akú atmosféru spravili, zamestnávateľom a samozrejme aj kmeňovým klubom, že nás uvoľnili.“

Určite na to budem veľmi rád spomínať s Jarom pri pive.“

Redakčná rada

Martin Ďuráči v bielom drese

Čo robia v lete

Oslovili sme našich mladých športovcov, ako sa im momentálne darí, čo chystajú na prázdniny, na leto. Okrem iných sme oslovili aj našu mladú reprezentantku v thajskom boxe - Leu Tanáčovú. A povedala nám toto:

„Tak ja som ležala od kedy sme sa vrátili z Majstrovstiev sveta v thajskom boxe, ktoré sa konali v Thajsku. Potrebovala som si oddýchnuť, venovať sa viac škole a nabráť nové sily. Teraz som už začala pomaly trénovať, nech sa čím skôr do toho opäť dostanem, pretože ma na konci septembra čakajú juniorské Majstrovstvá sveta v K1 v Taliansku.“

Leto strávim väčšinu času v „gyrne“ a na brigáde. Dúfam, že sa mi podarí čo najlepšie pripraviť a priniesť pre Slovensko ďalšiu medailu.“

Tak, Lea, držíme palce a veríme, že na Slovensko a do Stankoviec príde ďalšia medaila!!!

Redakčná rada

Bleskovka

Zhodnotenie futbalového ročníka 2021/2022

Šport

Skončil sa futbalový ročník 2021/2022 a konečne sa odohral úplne celý, neprerušovaný, ani nebol predčasne ukončený, ani poznamenaný covidovými opatreniami. Naši diváci a fanúšikovia si mohli vychutnať futbal naplno. Výsledky a umiestnenie našich mužstiev sú verejnosti známe, tak len krátke obzretie sa a doplnenie informácií.

Najväčšia pozornosť futbalovej verejnosti je vždy upretá na A-mužstvo dospelých, a nebolo tomu inak ani v uplynulom súťažnom ročníku. Po súťaži môžeme konštatovať, že uplynulý ročník patril medzi naše najúspešnejšie za posledné roky. Po jeseni bolo naše mužstvo na 4. mieste a mohlo byť na tom aj lepšie, ale bolo veľa zranení, čo oslabovalo mužstvo. Aj keď prehry boli za celú jeseň len 2, bolo až príliš veľa remíz, aj so slabšími súpermi. Na jar sme si všetci povedali, že aj vzhľadom na blížiacu sa reorganizáciu, by bolo dobré si to štvrté miesto udržať.

Mužstvo na jar dosahovalo veľmi dobré výsledky, často víťazilo aj na ihriskách súperov a aj keď prenasledovatelia miestami dýchali na chrbát, nakoniec naše mužstvo s veľkým náskokom uhájilo 4. miesto a vybojovalo si právo prihlásiť sa do novovytvorenej súťaže Majstrovstvá regiónu – IV. liga. Dlhoo sme zvažovali kam mužstvo prihlásiť, nebolo to vôbec ľahké rozhodovanie. Nakoniec sme dospeli k záveru, že bude rozumné, aby sme nešli do tak veľkého rizika a zostali pevnými nohami na zemi. A tak po dôkladnej analýze a zvážení všetkých argumentov pre a proti, náš Výkonný výbor

rozhodol, že A-mužstvo do tejto súťaže neprihlásime a prihlásili sme ho do V. ligy SZ. Zostali sme prakticky v tej istej súťaži ako sme boli, nikam sme nevypadli, len došlo k prečíslovaniu súťaží, kvôli tomu, že tam bola vsunutá nová súťaž. Rozhodli hlavne ekonomické dôvody, väčšinu súperov by sme mali z južného Slovenska a vieme ako dopadli v minulosti mnohé kluby, ktoré precenili svoje možnosti a keď im došli financie, museli mužstvo zo súťaže odhlásiť.

Dobre si počínalo aj naše B-mužstvo v 6. lige. Jeseň síce nebola podľa predstáv, mužstvo bolo niekde v strede tabuľky, ale na jar sa hráči rozohrali, išli od víťazstva k víťazstvu a mužstvo stúpalo v tabuľke. Nakoniec sa ukázalo, že je celkom reálne dostať sa v tabuľke na medailové 3. miesto a predstihnúť Myjavu-B. To sa aj podarilo a nielenže súpera predbehli, ale sa aj od neho výrazne odpútali. A prišlo to, čo sa dalo očakávať. Keď víťaz súťaže Trenč. Turná nevyužila možnosť ísť do vyššej súťaže, tak boli oslovené Veľké Bierovce. Ani oni nemali záujem ísť hore a prišla rada na naše B-mužstvo. Aj túto ponuku sme museli odmietnuť.

A teraz niečo o mládežníckych mužstvách.

Mužstvo dorastu U 19, hralo v IV. lige SZ a začiatok bol katastrofálny, mužstvo bolo po polovici jesennej časti na poslednom mieste a museli sme sa zamýšľať, čo spraviť, aby sme o túto súťaž neprišli. Prišiel však zlom. Hral sa zápas v Smoleniciach a oni dovtedy nestratili ani bod a boli na 1. mieste. A čo sa stalo? Naše mužstvo tam vyhralo, a to ich naštartovalo k obratu. Do konca jesennej časti sa odpútali z posledného miesta a aj sa od posledného výrazne vzdialili. No a na jar svoje úsilie vystupňovali, víťazili aj na ihriskách súperov z čela tabuľky, na jar boli najlepším mužstvom súťaže a nakoniec skončili na 6. mieste.

Zle si nepočínali ani starší žiaci. Svoje domáce zápasy hrali po dohode so Selcom na ich ihrisku za bohatej diváckej kulisy. V mužstve je viacero talentov a prísľub do budúcnosti. V tabuľke skončili na 4. mieste. Mladších žiakov sme v súťaži nemali prihlásených, ale vytvorili sme spolu so Selcom spoločné družstvo mládeže a tam hrali aj naši žiaci. Aj toto mužstvo si počínalo veľmi dobre a skončili na 3. mieste. Talentovaných hráčov máme aj v Prípravke U11, ktorých na jar trénoval Ľubomír Poruban st. a celkovo skončili na 7. mieste.

Štefan Šmatlák

Redakcia HLAS

Noviny pripravili: Ing. Martin Jurčo, Gabriel Kádák, Bc. Monika Pevná, Ing. Jozef Kádák, Bc. Radovan Siva, Dušan Pevný, Pavol Kurtiš
Ing. Štefan Šmatlák, Tomáš Sliva, Slavo Tomík, Ing. Vendelín Sedláček, Dominika Mojžišová, Pavol Múdry, Mgr. Vlasta Pevná - korektúry.
Grafická úprava: Jano Kukučka, Tlač: DUO PRINT s.r.o., L. Podjavorinskej 5, Nové Mesto nad Váhom, Prevádzka Trenčín Náklad: 1000 ks.
Periodicita vydania: 6x ročne. Zapísané v Zozname periodickej tlače Ministerstva kultúry SR pod číslom: MK – EV 5100/15.
Vydavateľ: Dušan Pevný, Rozvadze 501, 913 11 Trenčianske Stankovce

Texty sú zverejnené v pôvodnej verzii autorov bez úprav.

Podnety občanov možno zasielať na e-mailovú adresu: hlas.stankovce@gmail.com.

